

DOLÇAINERS EMBLEMÀTICS

VICENTE FAS MELIÀ, “SABATA”

La Vall d'Uixó és coneguda arreu de les nostres terres per la tradició de comptar amb dues bandes de música, però també es complau de tenir -dintre la nòmina de bons músics- un representant del món de la dolçaina com és Vicente Fas Melià, conegut amb el cognom familiar de *Sabata* o també amb el més modern de *cutxipanta*, per trobar-se present a totes les manifestacions artístiques i culturals de la Vall.

Al llarg de la seua vida va desenvolupar nombrosos oficis com els d'espardenyer, obrer, fuster, etc., però juntament amb aquestes activitats realitzà l'aprenentatge de la seua afició més destacada, que era la música.

El seu pare ja havia estat músic a la Banda i com és tradició a la Vall, Vicent Fas, de molt xiquet (als set anys) va començar a aprendre solfeig amb Vicente Salvador, que era per aquell temps el director de la Banda Artística. Als vuit anys s'integrà a la Banda per tocar la caixa. Als dotze passà a tocar el clarinet, per a tornar a la caixa als vint anys, a conseqüència d'haver-se quedat la banda sense músic de caixa. Després de la Guerra Civil tornà a tocar el clarinet i als concerts el feren tocar els timbals. Per aquell temps també va formar una orquestrina amb altres músics, on ell tocava la bateria i el saxofó.

Vicente, recentment

El seu pelegrinatge dintre del món de la dolçaina començà l'any 1936, donat que per motiu de les festes de Sant Josep, els clavaris van buscar Pasqualet de Vilavella, *Rovell*, el qual va demanar cent pessetes per tocar. Aquesta quantitat els va paréixer excessiva i van pregar a Vicente Fas que anara a Geldo, on hi havia un dolçainer anomenat Liborio, perquè li ensenyara. Aquest, en veure la dolçaina que duia (comprada a València), li digué que era molt dura i que per aprendre havia de comprar-li'n una com aquella que ell utilitzava. Amb aquesta que li costà 25 pessetes va aprendre de forma autodidacta.

Començà a tocar a festes de Sant Josep i després a molts altres llocs de la província: Castelló capital (a festes de la Magdalena), Xilxes, Moncofa, La Llosa, Almenara,

Borriol, La Barona, Sant Mateu, Tírig, Jérica, Sogorb, Geldo, Caudiel, Teresa, Mosqueruela (Terol), Iglesuela del Cid, Vilafranca del Maestrat, Lluçena, etc.

Va estar acompanyat al tabalet per nombrosos tabaleters com: el seu germà José M^a, el seu nebot Manuel Salvador, Silvestre Giménez, José Rodríguez i Vicent *El Vilavellero*.

Als 69 anys es va llançar a fer composicions per a banda i també per a dolçaina, i continuà fins a una edat ben avançada la seua participació activa com a músic de la banda i com a dolçainer.

(Víctor Vilanova Candau. Extret del llibre *A Tabal i Dolçaina* del Grup de Dolçainers i Tabaleters de Vila-real)